

вота на Теофан Райнов. Автори като Никола Славчев, Георги Нешев, Веселин Трайков, засегнали тези въпроси, споменават за тях мимоходом в малкото биографични очерци за Теофан Райнов или в проучвания за живота на Георги Раковски като съсредоточават вниманието си върху създаването на Първата българска легия⁸.

Кога са осъществени първите контакти между Райнов и Раковски е трудно да се каже с точност. Твърденията на Никола Славчев и Георги Нешев, че те се познават още от Карлово, когато Раковски е ученик при бащата на Теофан Райно Попович, не отговарят на действителността. Когато Раковски е ученик в Карлово през 1834-1836 г., Теофан още не е роден, поради което пряко познанство от тогава не е възможно. Сам Райнов е категоричен в писмото си от 7/19 ноември 1860 г. до Раковски, в което пише: „Жал ми е, че не Ви познавам лично, защото аз всегда имам наклонност към Ваша страна и още от детинството си Ви съм бранил против всекиго, който пред мени искаше да Ви похули.“⁹ Тези редове са свидетелство за това, че Теофан Райнов до този момент не е познавал лично Раковски, но е имал изградена представа за него от по-ранни години. Тя най-вероятно е резултат от разказите на баща му, който е бил в кореспонденция със своя ученик дълго след като Раковски напуска Карлово¹⁰.

Същевременно това първо запазено писмо на Т. Райнов до Г. Раковски от 7/19 ноември 1860 г. показва, че те са в преписка от по-рано. Изпратено от Виена до Раковски в Белград като общо писмо от Теофан Райнов и Иван Д. Гешов, то е писано лично от Теофан, и е отговор на получено вече писмо от самия Раковски на 2/14 ноември. Раковски отговаря веднага на 15/27 ноември и на писмото им от 7/19 ноември. Макар че и този отговор не е запазен, първото изречение от последвалото веднага писмо на Райнов и Гешов до Раковски в Белград от 18/30 ноември доказва, че те са получили такъв¹¹. Писма на Раковски до Иван Д. Гешов и Теофан Райнов не са запазени. За тях, както стана дума, се подразбира от отговорите на Гешов и Райнов до Раковски. Вероятно са разменени не са само споменатите писма, изпратени от двамата български търговци - съдружници във Виена, до редактора на в. „Дунавски лебед“ в Белград. Макар че са запазени само две писма от 1860 г., съдържанието им категорично показва, че това не е нито началото, нито края на кореспонденцията между тях. Тя се води във време, когато Раковски наскоро е започнал да издава своя вестник¹², а Райнов, след смъртта на вуйчо си Христо Д. Гешов, влиза в управлението на търговската къща. Раковски с охота публикува веднага полученото от Райнов и Гешов „окръжно писмо“ за новосъздадената от тях фирма Гешоглу - Райнов¹³, приложено към писмото им от 7/19 ноември 1860 г.¹⁴. Освен „окръжно“, в същия брой е публикувана и редакционна бележка, която препоръчва ново-